

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2683/2526

นายหนูนวล ใจชื่อ โจทก์ นางอำนวย ใจชื่อ หรือเดชทัต จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1599, ป.พ.พ. มาตรา 1620, ป.พ.พ. มาตรา 1629, ป.วิ.พ. มาตรา 142

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องว่าที่พิพาทเป็นของโจทก์ทั้งแปลงโดยบิดามารดาแบ่งให้ จำเลยซึ่งเป็นพี่สาวโจทก์บุกรุกแย่งการครอบครองที่พิพาทขอให้ศาลพิพากษาว่าที่พิพาทเป็นของโจทก์จำเลยให้การว่าที่พิพาทเป็นของจำเลยโดยบิดายกให้ทางพิจารณาฟังได้ว่าที่พิพาทเป็นของบิดามารดาโจทก์จำเลยและยังมีได้ยกให้โจทก์หรือจำเลยตามฟ้องและคำให้การ เมื่อบิดาถึงแก่กรรม ที่พิพาทส่วนของบิดาจึงเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทต่อมาเมื่อมารดาถึงแก่กรรม ที่พิพาทส่วนของมารดาก็เป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทอีก โจทก์เป็นทายาทโดยธรรมด้วยผู้หนึ่ง ย่อมได้รับมรดกของบิดามารดาด้วย แต่คดีนี้โจทก์ฟ้องขอให้ศาลพิพากษาว่าที่พิพาทเป็นของโจทก์ผู้เดียว มิได้ตั้งรูปคดีว่าที่พิพาทเป็นมรดกประกอบกับที่พิพาทส่วนที่เป็นมรดกของบิดามารดามีเพียงใดไม่มีประเด็นให้รับฟังเป็นยุติได้จึงไม่อาจชี้ขาดถึงส่วนได้ของโจทก์ ในชั้นนี้สมควรพิพากษาแต่เพียงว่า โจทก์เป็นเจ้าของที่พิพาทส่วนที่เป็นมรดกในฐานะทายาทผู้รับมรดกเท่านั้นข้อที่ว่าโจทก์มีส่วนอยู่เพียงใด ขอบที่จะว่ากล่าวกันในทางมรดกต่อไป

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของที่พิพาทโดยได้รับส่วนแบ่งทรัพย์สินจากบิดามารดาจำเลยซึ่งเป็นพี่สาวโจทก์ได้บุกรุกเข้าแย่งการครอบครอง โจทก์ห้ามปรามจำเลยอ้างว่าที่พิพาทเป็นของจำเลย จึงขอให้ศาลพิพากษาว่าที่พิพาทเป็นของโจทก์ ห้ามจำเลยเกี่ยวข้อง และให้จำเลยใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ จำเลยให้การว่า ที่พิพาทบิดาจำเลยยกให้จำเลยและจำเลยได้ครอบครองเป็นเจ้าของตลอดมา ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ที่พิพาทตามแผนที่กลางภายในเส้นสี่เหลี่ยมเป็นของโจทก์ ห้ามจำเลยและบริวารเกี่ยวข้อง นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ปัญหาในชั้นฎีกามีว่า ที่พิพาทตามแผนที่กลางภายในเส้นสี่เหลี่ยม เป็นของโจทก์จริงหรือไม่ เห็นว่าข้ออ้างของโจทก์ที่ว่านายจ้างบิดายกให้พิพาทให้โจทก์ตั้งแต่ พ.ศ. 2516 นั้น โจทก์เบิกความว่า นายจ้างเพียงแต่พูดจะยกให้เท่านั้น จึงรับฟังว่านายจ้างได้ยกที่พิพาทให้โจทก์แล้วมิได้ ทางพิจารณาได้ความด้วยว่า การที่จำเลยขอออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์นั้น ได้มีการรังวัดที่พิพาทและโจทก์ทราบเรื่องดี แต่ก็ได้คัดค้านเพราะเข้าใจว่าจำเลยจะแบ่งที่ดินให้ภายหลังแสดงว่าโจทก์ประสงค์จะได้รับส่วนแบ่งในฐานะทายาทเท่านั้น คดีรับฟังไม่ได้ว่าที่พิพาททั้งหมดเป็นของโจทก์โดยจำเลยครอบครองแทนดังคำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ ส่วนข้อนำสืบของจำเลยที่ว่า จำเลยได้ที่พิพาทจากการแบ่งปันระหว่างทายาทหลังจากนายจ้างบิดาถึงแก่กรรมแล้วนั้น ปรากฏว่าขัดแย้งกับคำให้การของจำเลย โดยจำเลยให้การว่า นายจ้างยกให้ การที่จำเลยขอให้ทางราชการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ใส่ชื่อจำเลยเป็นเจ้าของที่พิพาท ก็ได้ความจากคำเบิกความของจำเลยว่า นางเนื่องมารดาเพียงแต่ให้ใส่ชื่อจำเลยไว้ก่อน ดังนั้น จึงไม่พอรับฟังว่าที่พิพาทเป็นของจำเลยเช่นกัน นายจ้างบิดาของโจทก์จำเลยถึงแก่กรรมก่อนนางเนื่อง ที่พิพาทส่วนของนายจ้างจึง

เป็นมรดกตกทอดแก่ทายาท เมื่อนางเนื่องถึงแก่กรรมลง ที่ดินส่วนของนางเนื่องก็เป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทอีก โจทก์เป็นทายาทโดยธรรมด้วยผู้หนึ่งย่อมได้รับมรดกของบิดามารดาด้วย แต่คดีนี้โจทก์ฟ้องขอให้ศาลพิพากษาว่าที่ดินแปลงพิพาทเป็นของโจทก์ผู้เดียว มิได้ตั้งรูปคดีว่าที่พิพาทเป็นมรดก ประกอบกับที่พิพาทส่วนที่เป็นมรดกของบิดามารดามีเพียงใดไม่มีประเด็นให้รับฟังเป็นยุติได้ จึงไม่อาจชี้ขาดถึงส่วนได้ของโจทก์ ในชั้นนี้สมควรพิพากษาแต่เพียงว่า โจทก์เป็นเจ้าของที่พิพาทส่วนที่เป็นมรดกเท่านั้น ข้อที่ว่าโจทก์มีส่วนอยู่เพียงใดชอบที่จะว่ากล่าวกันในทางมรดกต่อไป พิจารณาแก้เป็นว่า โจทก์เป็นเจ้าของที่ดินตามฟ้อง ส่วนที่เป็นมรดกของนายจ้างนางเนื่องโจทก์ขอ ตามส่วนของโจทก์ในฐานะทายาทผู้รับมรดก นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

ประสม ศรีเจริญ · กิติ บุรพวรรณ · ธรรมสถิตย์ อีร์กุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2683/2526>